

До 205-річчя з дня народження видатного українського поета, письменника та художника Тараса Шевченка.

Кобзар і Україна... Два слова, які ніколи не роз'єднати, бо вони у віках

об'єднані любов'ю. Шевченка ми сприймаємо, насамперед як геніального поета, як талановитого художника, як щирого патріота. І чомусь часто забуваємо, що був Тарас Григорович реальною людиною. Одкровенням для багатьох стає той факт, що, виявляється, він любив. Виявляється, він кохав і ревнував. Виявляється, його почуття знали і гаряче літо, і холодні морози. Після-розставань Шевченко закохувався знову. Як усі нормальні люди, як і ми з вами.

Будучи емоційною та чутливою натурою, Т. Шевченко, як і кожен поет, закохувався часто. Однак лиха недоля переслідувала його все життя, не даючи йому щастя жити в шлюбі, в любові з дружиною, про яку мріяв, особливо в останній період.

То хто ж вони були, ті музи, які надихали поета, які давали йому втіху й навівали смуток, які любили його, яких любив він?

6 березня в нашому коледжі була проведена виховна година на тему «Жінки в житті Тараса Шевченка». Студенти 1-А курсу разом з завідувачем бібліотекою Сосюкало Л.В. та куратором групи Кравченко Т.В. з великим зацікавленням прослухали інформацію про життя поета і насолодилися його поезією.

Кіріякова Вікторія розповіла про перше, ще дитяче кохання до сусідської дівчинки Оксани Коваленко, з якою разом пас вівці і яка подарувала Тарасові перший поцілунок. Саме Оксані присвятив він свою поему «Мар'яна Черниця». Але життя є життям, а юності притаманно

закохуватися... У шістнадцять років у Вільному Тарас закохався в молоденьку гарненьку швачку - польку Ядвігу Гусиковську. Щоправда, перше справжнє кохання мало гіркий присмак - надто болючим було усвідомлення різниці між своїм кріпацьким станом та вільною красунею Ядзею.

Особливо цікаву інформацію для нас, як для яготинців, донесла Хобта Ольга. Вона розповіла про знайомство і взаємини Т.Шевченка з княжною Варварою Репніною. Присвятою княжній став вірш на тринадцять рядків від 9-го листопада 1843 року. Вона була надзвичайною людиною - розумною, освіченою, знала декілька мов... У 35-річному віці Варвара захопилася талантом і поезією Шевченка та закохалася в нього. Однак кохання не було взаємним - Шевченкові було 29... Врешті-решт між ними зав'язалася тепла довірлива дружба, що не переривалася майже до останніх років життя Шевченка.

Ще про одну трагічну Шевченкову любов — Феодосію Кошиць з Кирилівки розповіла студентка Дьолог Анна. Дочка місцевого священника Григорія Кошиця, в якого колись Тарас наймитував. Після того як 1847 року Тарас отримав посаду в Київському університеті, він посватався до неї. Але батьки її були проти. Душа поета була уражена надто глибоко, а Феодосію це довело до психічної хвороби...

Остання поетова любов, кріпачка Ликера Полусмак відіграла в його житті воістину фатальну роль – цю тему висвітлила Сокурєнко Аліна. Він зустрів її в 46 років й покохав уже - не просто як жінку, а, радше, як найдорожчу дитину. Викупив з кріпацтва, винайняв квартиру, накупив до весілля сукна, навіть Євангеліє в білій оправі з золотими краями... Мов за соломинку, чіплявся за цю останню можливість знайти свій сімейний рай. Їхнє кохання тривало, може, сто днів... Що стало останньою краплею -достеменно не відомо. Більшість дослідників сходяться на думці, що, скоріш за все, то було «фліртування, залицання Ликери до когось іншого». Факти свідчать, що Шевченко в ті дні перебував у цілковитому розпачі. Ще через сто днів поета не стало...

Жінки в житті Шевченка... Кажуть, що кохання до них не зробило поета щасливим. Хтозна. Може, в тому була поетова доля, що його обраниці ставали його музами. А може, Богом йому була послана інша, одна-єдина любов. Велика. Щира. Вічна. Ім'я їй - УКРАЇНА.